

любиви, гостоприемливи и честни ступанки ? !!! Уви! тѣ кански пицяха и отчаянно скубиха коситѣ отъ главитѣ си, като знаяха, че слѣдъ малко ще бѣдхѣтъ, по единъ най свирѣпъ начинъ, убити и захвърлени на псетата изъ доловетѣ. — Депутацията която бѣше избрана на 15-й Май за да ся прѣдстави прѣдъ каймакаминтъ при първото му дохождане, днесъ сжщо тя бѣ избрана да сж прѣдстави и сега прѣдъ Шефкетъ-паша; като сжщеврѣменно отдаде нуждитѣ по таково посрѣщание церимонии: хлѣбъ и соль. Депутацията пристигна прѣдварително до лагерътъ на каймакаминтъ за да му явятъ цѣлѣта на мисията си която ще прѣдставятъ прѣдъ пашата. Нъ внезапно депутацията биде разбойнически образомъ заобиколена отъ множество шайки, като въ сжщото врѣме ги заплашваха съ пълни въ шепи патрони и по единъ саркастически говоръ имъ думали: „радвайте ся, Български царѣе, тѣзъ патрони, които сега вжждате въ шепитѣ ни, подиръ малко ще ви ги пратимъ гости въ вашитѣ и въ женитѣ и дѣтцата ви гърди“. Току когато още не бѣха ся свършили тѣзъ пронически привѣти създадени отъ рѣдовната войска надъ депутацията; тогава когато създаденний страхъ на тия беззащитни подданници не бѣше още добръ остановенъ въ боязливитѣ стари нерви. Ето че блясна и ся зададе като хайдукъ Сидѣръ, единъ Атиловъ брониносецъ, Шефкетъ-пашовъ парментьоръ съ злобенъ гласъ и въ ржка държашецъ мечъ, вѣлигласно отправяше гласѣтъ си къмъ поблѣднелитѣ като восѣкъ прѣдставители. Тѣй викаше: „*Ето пашата иде, излѣзте ако сте бабаити да го посрѣщнете съ вашитѣ глупави комити и топове*“!. А горкитѣ селяни, мжченици несправедно, благоговѣяха съ краснорѣчивото си мълчание. Въ тая иста минута, когато пристигна пашовий парламеньоръ; побѣсеналата звѣрска тѣлпа бѣше въ неумовѣрна въсторъ и за-